

Koncert symfoniczny w OiFP

W najbliższy piątek (5.03) na Dużej Scenie Opery i Filharmonii Podlaskiej (OiFP) wystąpi Konstanty Andrzej Kulka, znakomity skrzypek, solista, kameralista, również pedagog i profesor Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie. Artyście towarzyszyć będzie Orkiestra Opery i Filharmonii Podlaskiej pod dyktando Wojciecha Semerau - Siemianowskiego. Koncert rozpocznie się o godz. 19.

W koncercie usłyszymy dwa dzieła F. Mendelssohna-Bartholdy'ego, tj.: „Hebrydy” – uwerturę koncertową h-moll op. 26 oraz Koncert skrzypcowy e-moll op. 64, a także Symfonię nr 41 „Jowiszową” C-dur W. A. Mozarta.

Uwertura koncertowa „Hebrydy” op. 26 z 1833 r. zadedykowana królowi Fryderykowi Wilhelmowi IV Pruskiemu, określana również jako Grota Fingala, inspirowana była pobytem kompozytora w Szkocji. Sam tytuł nawiązuje do archipelagu wysp o tej nazwie, znajdujących się u północno – zachodnich wybrzeży kraju. Ich posępny charakter i aura otaczającej je tajemniczości przywodzą na myśl świat legendarnych bohaterów, który Mendelssohn maluje dźwiękami. Kompozycja nie zawiera treści pozamuzycznej, nie opowiada konkretnej historii. Kompozytor z rozmachem korzysta ze środków kolorystyki dźwiękowej po to, by uzyskać odpowiedni nastrój oraz nawiązać do odgłosów natury, takich, jak szum morza, kłębiące się, wzburzone fale czy wycie wiatru. Oryginał rękopisu dzieła przechowywany jest w Bodleian Library w Oksfordzie.

Koncert skrzypcowy e-moll op. 64 jest jednym z najpopularniejszych i najczęściej wykonywanych dzieł Mendelssohna. Związana jest z nim anegdota, która mówi o tym, że kompozytor pisząc ten utwór korzystał ze wskazówek wybitnego skrzypka tamtych czasów, Ferdynanda Davida, który również był pierwszym wykonawcą dzieła w 1845 r. w Lipsku. Obecny na koncercie Schumann powiedział wykonawcy, uzurpującemu sobie prawo do należnej mu, jego zdaniem, uwagi jako dla współautora: „Widzisz, kochany Davidzie, to jest właśnie taki koncert, jaki zawsze chciałeś skomponować”. Prawdą jest, że partia skrzypiec, zapewne dzięki wskazówkom Davida, pozwala soliście na zaprezentowanie kunsztu tak technicznego, jak i muzycznego.

Symfonia nr 41 „Jowiszowa” C – dur, KV 551 W. A. Mozarta to ostatnie dzieło tego gatunku w twórczości kompozytora, uznane przez wielu specjalistów za zwieńczenie XVIII-wiecznej muzyki orkiestrowej. Dzięki zachowaniu doskonałych proporcji formalnych oraz przejrzystości harmonii, traktowana jest jako przykład klasycznej formy symfonicznej z podziałem na cztery części:

Allegro vivace

Andante cantabile

Menuetto: Allegretto

Finale: Molto allegro

Swoją nazwę symfonia zawdzięcza Johannowi Peterowi Salomonowi, który nie bez powodu zatytułował ją „Jowiszową”, gdyż dzieło nacechowane jest niezwykle męskim, zdecydowanym od pierwszego do ostatniego taktu charakterem.

Artyści

Orkiestra i Chór Opery i Filharmonii Podlaskiej

Wojciech Semerau-Siemianowski – dyrygent

Konstanty Andrzej Kulka – skrzypce

Program:

1. Mendelssohn-Bartholdy – „Hebrydy” uwertura koncertowa h-moll op. 26
2. Mendelssohn-Bartholdy – Koncert skrzypcowy e-moll op. 64
3. A. Mozart – Symfonia nr 41 „Jowiszowa” C-dur, KV 551

źródło: OiFP

oprac.: Aneta Kursa

red.: Cezary Rutkowski

fot.: Małgorzata Sawicka/archiwum UMWP

